

Активізація інвестиційно-інноваційної діяльності підприємств зернопродуктового підкомплексу

Погріщук Б.В.

Вінницький інститут економіки Тернопільського національного економічного університету

Зерновиробництво має не тільки важливе соціально-економічне значення, а й політичне для розвитку національної економіки та забезпечення продовольчої безпеки держави. Зернопродуктовий підкомплекс — стратегічний сектор природноекономічного продовольчого комплексу України, спираючись на який, можна вивести всю економіку із кризи [1].

Для виходу аграрної сфери з кризового стану потрібно відновити повноцінний інвестиційний процес. З цією метою потрібно за допомогою прямих і непрямих важелів державного регулювання забезпечити формування достатньо високого рівня інвестицій з власних та залучених коштів. Для цього необхідно поліпшити інвестиційний клімат в аграрній сфері, зробити її потенційно привабливою не лише для вітчизняних, а й іноземних інвесторів. На етапі сталих ринкових відносин, як свідчить практика більшості розвинених країн світу, саме внутрішні фінансові джерела є визначальними у здійсненні інвестиційної діяльності [2]. Для ефективної інноваційної політики необхідно сформувати систему моніторингу інноваційного потенціалу регіону, створити регіональну систему підтримки і розвитку інноваційної діяльності, координувати діяльність організацій, що здійснюють інноваційну діяльність, сприяти розвитку інтелектуального та кваліфікаційного потенціалу населення регіону.

Позитивна тенденцією є інтернаціоналізація інноваційних проектів, оскільки в результаті виграють усі: з'являються нові можливості для інновацій, швидко поширюються передові технології, раціональніше

розміщуються ресурси, створюється сприятливий інвестиційний клімат. В останні роки зниження кількісних і якісних показників розвитку виробництва зерна обумовлено перш за все причинами, які не залежать від сільськогосподарських підприємств і є спільними для всієї України. Серед них такі: дефіцит оборотних засобів для придбання необхідних виробничих ресурсів (паливно-мастильних матеріалів, засобів захисту, добрив), наявність регіонального монополізму заготівельної сфери, незадовільний стан фінансово-кредитної системи, диспаритет цін на продукцію, невизначеність в розвитку різних форм власності. Зниження економічної ефективності, яке призвело до скорочення виробництва зерна і зерно продуктів, обумовлено також відсутністю стабільного збуту продукції.

При оцінці ефективності виробництва зерно продуктів слід зважувати на економічну доцільність використання виробничих ресурсів, а не на збільшення обсягів виробництва продукції. Головним критерієм при цьому є задоволення потреб споживачів у якісній і доступній продукції. Нераціональність використання інвестиційних ресурсів є негативним явищем і не тільки для власника капіталу, а й для всього суспільства в цілому. За будь-яких умов інвестиційна політика повинна залишатися основним інструментом регулювання процесу виробничого відтворення, вона має виступати основним важелем здійснення структурної перебудови у кожній галузі економіки України. Головною метою інвестиційної політики має бути створення умов для ефективних інвестиційних процесів та раціональне структурне регулювання капіталовкладень.

Політика залучення іноземних інвестицій повинна поєднувати вирішення двох принципових питань: з одного боку – максимально сприяти залученню іноземних інвестицій, а з іншого – забезпечувати реалізацію інтересів вітчизняної економіки.

З метою активізації інвестиційної діяльності необхідно максимально активізувати регіональну інвестиційну політику. Регіональна політика повинна спрямовуватись на підтримку провідних підприємств регіонів. Ефективне використання їх природного, кадрового та виробничого потенціалів.

Важливе значення в процесі активізації інвестиційної діяльності має розвиток стратегічного інвестування, виступаючи за своєю суттю функціональним, воно повинно створювати необхідні матеріальні та фінансові умови для реалізації цілей та задач економічного розвитку підприємств, за наступними напрямками:

- розширення обсягів діяльності за рахунок впровадження у виробництво нових сортів культур, виготовлення нових видів продукції, освоєння нових ринків, що потребує значних витрат протягом тривалого періоду;
- розширення існуючої діяльності та ринків збуту зернопродукції, інвестиції спрямовуються на розширення й удосконалення збутової мережі, їх обґрунтування потребує точних прогнозних розрахунків динаміки попиту.

Для розв'язання фінансових проблем учасників ринку зерна необхідно: активізація експорту зернових, зокрема обсягів, які не можуть бути спожиті на внутрішній арені ринку; масштабна закупівля зерна для створення достатніх його резервів на внутрішньому ринку; кредитування підприємств, які бажають купувати зерно у вітчизняних виробників; підвищення ролі Аграрного фонду у формуванні внутрішнього ринку зерна через виділення йому достатніх обсягів коштів на здійснення фінансових інтервенцій; розвиток біржової торгівлі зерновими як індикатора ціноутворення; реалізація проектів створення мережі кооперативних елеваторів, включаючи торгівлю, за участю зернотрейдерів і держави на засадах асоційованого

членства; постійне вдосконалення нормативно-правової бази розвитку зерно продуктового підкомплексу й регулювання ринку зерна [3, с.74-75]. Активізація інвестиційної діяльності ґрунтується на вирішенні загальних економічних проблем у сфері інвестування, інвестиційної політики, розробці інвестиційної стратегії, визначенні її напрямів та створенні сприятливого інвестиційного клімату, що сприятиме збільшенню обсягів інвестицій, підвищенню ефективності функціонування зернопродуктового підкомплексу.

Список використаної літератури

1. Наукові основи ведення зернового господарства / В.Ф. Сайко, М.Г. Лобас, І.В. Яшовський та ін. За ред. В.Ф. Сайка; Упоряд. І.В. Яшовський. – К.: Урожай, 1994. – 336 с.
2. Інвестиційна політика в Україні: досвід, проблеми, перспективи. Монографія / М. Г. Чумаченько, С. С.Аптекарь та ін. – К.: Інститут економіки НАН України. – 2003.
3. Саблук Р.П., Шпикуляк О.Г. Фінансові проблеми розвитку ринку зерна в Україні // Економіка АПК.- 2008. – №12. – С. 69 – 75.

Теги: інвестиції, інновації, економіка підприємства

15 Серпень 2012 2:14pm - економічні науки

« Зарубіжний досвід створення технопарків і його вплив на науково-технологічну діяльність України Деякі питання обліку основних засобів »